

3.s.e.trin.

Jesus fortæller en lignelse: En mand havde to sønner. Den ene søn får sin del af arven forlods udbetalt, rejser bort, mens den anden bliver hjemme og passer bedriften.

Den første bruger hele sin arv, formuen rub og stub, og han ender i sølet i det fremmede. Den anden sår og høster, passer dyrene, går i det daglige trummerum.

Sønnen, som har ødslet alt væk, vælger så at vende hjem, og faren modtager ham med glæde, beder sine tjenestefolk slagte fedekalven for nu skal der være fest.

Den anden søn hører, da han kommer hjem fra arbejdet på marken, musikken og snakken fra festen for hjemkomne bror. Han kan ikke finde glæden frem, tager i stedet anstød, skumler og føler sig tilsidesat. Broren har jo fået det, som tilkom ham, og han bebrejder sin far, at faren jo aldrig har holdt fest for ham.

Faren opfordrer imidlertid sønnen til at tage del i festen og også glæde sig over sin hjemvendte

bror, ”Kom”, siger han ”nu skal vi glæde os over, at din bror er hjemme igen.”

α

Hvem identificerer du dig med, når du hører denne lignelse? Faren? Den hjemvendte søn? Eller den søn, som har gået derhjemme hele tiden?

Mulighederne er flere? Og der er måske en pointe i at, vi kan se og genkende noget i dem alle tre:

Sønnen, der rejser væk, og som uden omtanke ødsler alt væk. Er det ikke nemt i ham at se os selv, når vi skalter og valter med livet?

Den anden søn, der ikke evner at glæde sig over sin brors hjemkomst, men straks begynder at sammenligne sig med, hvad broren har fået i forhold til ham selv. ”Han har da fået sin del, så han har da ikke fortjent nogen fest”, tænker han. Denne trang til anerkendelse, og den nagende misundelse og jalousi, som kan fylde et menneske, er vist kendt for de fleste af os.

Endelig er der også noget genkendeligt over denne far og hans generøsitet. I små glimt kan vi heldigvis også støde på en sådan velkomst og imødekommelse, en sådan glæde i vores liv i forholdet mellem hinanden. I forældres kærlighed til deres børn og i vores forhold til hinanden.

Der er således noget at hente, noget genkendeligt og noget til inspiration ved betragtning af hver enkelt af disse tre hovedpersoner i Jesu lignelse. Hver af de to brødre og faren. De tre repræsenterer såvel jagten på egen lykke, ødselhed og generøsitet, smålighed, misundelse og den rene glæde.

α

Lignelsen bliver ofte kaldt for lignelsen om den fortabte søn, og det kan egentlig betegne både den ene og den anden søn. Såvel den søn, som rejser ud, men dog vender hjem igen, som den søn, der er hjemme, men ikke evner at glæde sig over sin brors hjemkomst. De er i en vis forstand begge fortabte sønner.

Men fremfor at kalde lignelsen for lignelsen om den fortabte bror er det måske mere præcist at kalde den for lignelsen om glæden.

Lignelsen indgår i jo i en sammenhæng med to andre lignelser i Lukasevangeliet. Jesus fortæller først lignelsen om hyrden, der mister et af sine får. Han går ud og leder efter det, finder det, lægger det på sin skuldre og bærer det hjem. Derpå fortæller Jesus lignelsen om kvinden, som taber en mønt, leder og leder, og hun finder den. Endelig følger så lignelsen om faren og hans to sønner.

Fælles for lammet, mønten og den hjemvendte søn er den glæde, de bliver mødt med. Hyrden, kvinden og faren lægger alt andet til side for at komme dem i møde.

Og vigtigst af alt, i de tre lignelser: deres glæde holder de ikke for sig selv.

Da hyrden kommer hjem med lammet over skuldrene, kalder han venner og naboer sammen for at dele sin glæde med dem.

Da kvinden har fundet sin mønt kalder hun også sine veninder og nabokoner sammen og beder dem glæde sig med hende.

Og endelig da faren har omfavnet sin hjemvendte søn, så opfordrer han til fest. Lignelsen lærer os at delt glæde er dobbelt glæde, og opfordrer os til ikke at gå rundt og surmule, måle og veje, hænge os i småting og lade os slide op af misundelse og jalousi. Nej, glæde jer, siger Jesus: Glæd jer over det, I har fået del i, den Guds gave vores liv er. Ja, glæde jer over, at vi som mennesker ikke er overladt kun til os selv og lev ud af den erkendelse, at vi virkelig mangler nogen, når de andre ikke er der.

Gud hjælp os i at leve ud af din nåde, din glæde.

I Jesu navn. Amen